

Бобрицька В. І.,
доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри соціальної філософії,
філософії освіти та освітньої політики
Національного педагогічного університету
імені М. П. Драгоманова

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ, ЗНАХІДКИ

У статті здійснено аналіз змістових та організаційно-наукових підходів до професійної підготовки магістрів у галузі освіти у вищих навчальних закладах України в контексті сучасних запитів держави, суспільства і освітянської спільноти; узагальнено досвід підготовки освітніх експертів у Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова; схарактеризовано зміст освітньо-професійної програми з підготовки Магістра освітніх наук за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» спеціалізацією «Освітня політика».

Ключові слова: магістр у галузі освіти; магістр освітніх наук; освітня політика; освітньо-професійна програма; професійна підготовка.

Постановка проблеми та актуальність. Система вищої освіти України знаходиться уже більш ніж чверть століття у перманентному процесі реформування. Не всі запропоновані зміни виправдали себе й знайшли підтримку в суспільстві й освітянській спільноті. Однією з причин цього є недотримання циклів упровадження освітніх реформ, невід'ємною яких є належна низхідна й висхідна комунікація між тими, хто пропонує зміни в системі освіти, й тими, хто їх має втілювати

[7, с. 22]. Оптимізму всіх зацікавлених осіб (керівництва вишів, професорсько-викладацькому колективу, студентам, роботодавцям тощо) надало ухвалення у 2014 році Закону України «Про вищу освіту» [6], який суттєво розширює автономію вищих навчальних закладів (ВНЗ), зокрема і в питаннях організації освітнього процесу з підготовки фахівців з вищою освітою за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на всіх рівнях вищої освіти.

Розширення автономії зумовило виникнення нових можливостей для ВНЗ з підготовки фахівців з вищою освітою і, водночас, появу складнощів початкового періоду імплементації нового законодавства з вищої освіти. З огляду на це, актуалізується потреба в осмисленні й узагальненні набутого практичного досвіду з підготовки фахівців з вищою освітою, зокрема магістрів у галузі освіти, з урахуванням сучасних викликів, проблем і продуктивного досвіду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Студіювання інформаційних джерел з проблем професійної підготовки магістрів в системі вищої освіти України дав змогу виявити, що фундаментальні напрацювання з питань результативності підготовки студентів магістратури здійснювали О. Антонова, В. Бондар, О. Гура, С. Вітвицька, О. Мороз, З. Сліпкань та інші. Автором цієї статті впродовж тривалого періоду виконувалися теоретичні і прикладні дослідження з означеної проблеми, зокрема в аспектах застосування компетентнісного підходу у проектуванні освітнього процесу з підготовки студентів магістратури [1; 2; 5], обґрунтуванні організаційно-педагогічних умов формування самоосвітньої компетенції майбутнього викладача вищої школи в умовах магістратури [3], а також розроблялися й впроваджувалися в освітній процес ВНЗ навчально-методичні праці з підготовки магістрів у галузі освіти [9; 10], що створило підґрунтя для здійснення цього дослідження.

Мета і завдання дослідження. Цільовою настановою наукової розвідки обрано: здійснення аналізу змістових та організаційно-наукових підходів до професійної підготовки магістрів у галузі освіти у ВНЗ України в контексті сучасних запитів держави, суспільства і освітянської спільноти. Для досягнення мети дослідження визначено такі завдання: 1) узагальнити досвід підготовки освітніх експертів у Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова (НПУ імені М. П. Драгоманова); 2) схарактеризувати зміст освітньо-професійної програми з підготовки Магістра освітніх наук за спеціальністю 011 «Освітні/педагогічні науки» (спеціалізація «Освітня політика»).

Методи дослідження. Для розв'язання визначених завдань обрано комплекс взаємопов'язаних *методів*: системний, об'єктний і предметний аналіз, синтез – для концептуалізації змістових та організаційно-наукових підходів до професійної підготовки магістрів у галузі освіти у ВНЗ України.

Викладення основного матеріалу дослідження. В розв'язанні окреслених завдань дослідження слід вказати, що відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014) серед основних завдань ВНЗ є провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами вищої освіти відповідного ступеня за обраними ними спеціальностями (ст. 26) [6]. Оскільки цільову настанову цього дослідження спрямовано на висвітлення змістових та організаційно-наукових аспектів професійної підготовки магістрів, зазначимо, що відповідно до чинного законодавства «магістр» – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується ВНЗ (науковою установою) у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою. Вкажемо також, що другий (магістерський) рівень вищої освіти відповідає сьомому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності [6].

У НПУ імені М. П. Драгоманова з 2011 року на магістерському рівні підготовки було започатковано вивчення навчальної дисципліни «Освітня політика» [4], а з 2015-2016 н.р. розпочато професійну підготовку *освітніх експертів*, яка здійснюється на основі освітньо-професійної програми з підготовки Магістра публічного управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування, спеціалізація «Державна освітня політика». Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра за вказаною спеціальністю становить 120 кредитів ЄКТС.

У процесі професійної підготовки майбутні освітні експерти, що обрали спеціалізацію «Державна освітня політика» вивчають навчальні дисципліни («Освітня політика», «Державна освітня політика», «Порівняльна освітня політика», «Освітнє лідерство», «Освітній консалтинг та аудит», «Якість освіти та моніторинг якості» та ін.), виконують курсові та магістерські дослідження, проходять практичну підготовку.

Врахування набутого досвіду з підготовки освітніх експертів створило змістове й організаційно-наукове підґрунтя для розроблення освітньо-професійної програми з підготовки Магістра освітніх наук за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» (спеціалізація «Освітня політика»), підготовка яких розпочнеться у НПУ імені М. П. Драгоманова з 2017-2018 н.р. Стисло схарактеризуємо означену освітньо-професійну програму.

Передусім зазначимо, що у Профілі освітньо-професійної програми з підготовки магістрів освітніх наук (за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки, спеціалізація – «Освітня політика»), дотримано рекомендовану європейську структуру, яку у документі представлено такими складниками: а) загальна інформація; б) мета освітньої програми; в) характеристика програми; г) орієнтація на майбутнє працевлаштування та подальше навчання; д) стиль викладання; е) програмні компетентності; є) програмні результати навчання.

Вкажемо, що рівень програми: FQ-EHEA – другий цикл, QF-LLL – 7 рівень, НРК України – 7 рівень. Окрім того, означена освітньо-професійна програма розрахована на 90 кредитів ЄКТС, що дасть змогу повною мірою реалізувати визначену її ціль: забезпечити фундаментальну та прикладну підготовку кваліфікованих фахівців в галузі освіти та педагогіки, освітніх експертів, фахівців з якості освіти для виконання освітніх, дослідницьких завдань інноваційного характеру в галузі знань «Освіта/Педагогіка»; розвиток їх здатностей до управлінської, експертної, науково-дослідної та науково-педагогічної діяльності в освітніх закладах, науково-педагогічних установах. Загальним фокусом програми визначено підготовку Магістра освітніх наук, а спеціальним – фахівця в галузі освіти та педагогічних наук; освітній експерт; фахівець з якості освіти.

Важливими складниками в реалізації освітньо-професійної програми з підготовки магістрів освітніх наук є питання працевлаштування та продовження освіти. Автором-розробником і гарантом програми (проф. В. І. Бобрицька) передбачено, що працевлаштування фахівців може бути в освітніх закладах (дошкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих), науково-

педагогічних установах, освітніх фондах в якості фахівця в галузі освіти; освітнього експерта; експерта з якості; менеджера освітніх послуг. Продовження освіти може здійснюватися в процесі бути підготовки за освітньо-науковою програмою доктора філософії в галузі знань 01 Освіта / Педагогіка спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки».

Навчальним планом визначено низку дисциплін циклів загально-професійної і спеціальної підготовки. Так, до циклу навчальних дисциплін спеціальної підготовки було включено такі: «Соціологія освіти», «Теорія і практика управління освітою», «Системи забезпечення якості освіти», «Державно-громадське управління в освіті», «Інституційний менеджмент», «Освітня інноватика», на вивчення кожної з яких передбачено 3 кредити ЕКТС. Відповідно до навчального плану студенти, які обрали спеціалізацію «Освітня політика», мають опанувати такі навчальні дисципліни «Державна освітня політика» (6 кредитів ЕКТС), «Порівняльна освітня політика» (3 кредити ЕКТС), «Експертна діяльність в освіті» (6 кредитів ЕКТС), «Проектування освітнього середовища у ЗНЗ/ВНЗ» (3 кредити ЕКТС).

Суттєвим при розробленні програми було змодельовати підходи в організації освітнього процесу, до яких включено проблемно/проектно орієнтоване навчання (problem / project-based learning) на засадах компетентнісного, системного, інтегративного підходів із застосуванням інноваційних, інтерактивних технологій. Це й визначає гуманістично-творчий стиль суб'єкт-суб'єктної взаємодії, студентоцентрованого навчання в НПУ імені М. П. Драгоманова.

Провідними формами організації освітнього процесу з підготовки майбутніх магістрів освітніх наук обрано такі: аудиторні – лекції (традиційна, проблемна, лекція-прес-конференція) із застосуванням комп'ютерних інформаційних технологій (PowerPoint – Презентація), інформаційно-комунікаційних технологій (e-learning); семінари; позааудиторні – розроблення індивідуальних навчальних проєктів, написання наукових рефератів, есе; індивідуальні заняття, консультації, підготовка та захист магістерських робіт, науково-дослідна робота, участь в освітніх проєктах та грантах, презентація «start-up»), дистанційне навчання. Найбільш ефективними, на думку автора, в процесі професійної підготовки магістрантів є методи проблемного, проблемно-пошукового, інтерактивного навчання.

Зазначимо, що система оцінювання навчальних досягнень магістрантів спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» передбачає забезпечення внутрішнього моніторингу якості вищої освіти; загальне оцінювання за результатами проміжного та підсумкового контролю (стобальна система) у вигляді екзаменів, заліків, захисту магістерської роботи. У програмі визначено принципи забезпечення якості освіти, серед яких такі: системність; об'єктивність; прозорість; циклічність; наступність; точність; підзвітність тощо. Серед процедури забезпечення якості освіти провідними обрано такі як здійснення моніторингу, перегляду освітніх програм; щорічне оцінювання та оприлюднення результатів оцінювань здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників; підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників; забезпечення наявності ресурсів для організації освітнього процесу; забезпечення наявності інформаційних систем для управління освітнім процесом; забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації; забезпечення системи запобігання, виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників ВНЗ та здобувачів вищої освіти.

Оскільки результуючим у професійній підготовці магістрів освітніх наук є набуття компетентностей, було обрано настанову на формування у процесі навчання є набуття ними загальних і фахових (базових і спеціальних). Як базовий матеріал у розробленні системи компетентностей було використано напрацювання автора [1; 2; 3; 4; 5] Стисло представимо їх опис. Так, загальні компетентності включають:

– *світоглядну* (здатність висловлювати мотиваційне та особистісне ставлення до інформації та смислу її застосування в експертній, управлінській, дослідницькій діяльності як суб'єкта змін в системі освіти та педагогіки);

– *методологічну* (здатність до застосування методів наукового пізнання; здійснення науково-дослідної діяльності; створення дослідницьких проєктів, «start-up»; методологічно та технологічно грамотно здійснювати наукове дослідження, інтерпретувати його результати; ефективно висвітлювати, поширювати знання щодо наукових досліджень та інновацій у галузі освіти та педагогіки);

– *громадянську* (здатність виявляти активну громадянську позицію та інтегрованість в сучасне суспільство; здатність обґрунтовувати і відстоювати власні та колективні рішення, ідеї;

виявляти власну національну свідомість та ідентичність; здатність організувати і проводити заходи з інформування педагогічної громадськості з питань щодо стану та перспектив розвитку освітньої політики у порівняльних аспектах міжнародної та вітчизняної суспільствознавчої традиції);

– *комунікативну* (здатність до суб'єкт-суб'єктної взаємодії, ефективної комунікації, презентації наукових доробків та ідей, експертних оцінок, конструктивного вирішення конфліктних ситуацій, виконання професійних завдань усного, писемного мовлення; здатність застосовувати монологічними та діалогічними формами спілкування у процесі обміну навчальною інформацією, узгодження дій та спільної діяльності для комплексного аналізу явищ і процесів, що виникають у сфері освіти);

– *інформаційну* (здатність аналізувати інформацію з різних джерел в контексті основних тенденцій сучасного розвитку освіти та педагогіки (загальнонаціональний і міжнародний вимір), з питань реформування й модернізації всіх ланок національної системи освіти за період незалежності України, користуватися бібліотеками (традиційними і електронними); професійно володіти основними методами, способами і засобами набуття, зберігання, оброблення інформації; створювати презентації та ефективно використовувати мультимедійні технології, програмне забезпечення для виконання освітньо-професійних завдань);

– *самоосвітню* (здатність до рефлексії власного освітнього та професійного досвіду; критичної оцінки результатів діяльності, зокрема експертної, управлінської, дослідницької; готовність до постійного саморозвитку та самовдосконалення).

До фахових базових включено такі:

– *науково-освітню* (здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних теоретико-методологічних досліджень проблем і тенденцій розвитку освітньої політики у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають у сфері освіти в Україні та інших країнах світу; здатність оперувати науковою термінологією науки про освіту; розуміти системність, взаємозв'язок і цілісність різних явищ і процесів у сфері освіти; знаходити оптимальні засоби реалізації принципу творчої взаємодії між всіма суб'єктами освітнього процесу під час співпраці й реалізації управлінських рішень);

– *дослідницьку* (здатність до наукового пошуку, володіння методологією і методами педагогічного експерименту, особистісно значущими якостями дослідника; розв'язання педагогічних завдань шляхом розуміння фундаментальних основ освітніх та педагогічних наук; визначення мети, завдань, стратегії науково-дослідної діяльності; застосування аналізу, узагальнення, класифікації, синтезу, конкретизації для концептуалізації дослідження, формулювання висновків; впровадження нових освітніх технологій у власну дослідницьку та педагогічну діяльність; генерування нових ідей, створення та інтерпретації нових знань відповідно теми наукового дослідження; візуалізації отриманих результатів та їх презентації на захисті магістерської роботи; виявлення креативних здібностей для самостійного вирішення дослідницьких завдань з актуальних проблем освітньої політики);

– *суб'єктну* (здатність до виконання завдань на розвиток й оцінку власної навчально-професійної діяльності, визначення рівня сформованості професійної компетентності з теоретичних і прикладних проблем освітньої політики, переосмислення особистісного та професійного досвіду, самоаналізу результатів особистісно-професійної поведінки і діяльності);

– *діагностичну* (здатність проводити моніторинг освітніх досягнень, освітніх змін, інновацій тощо; володіння діагностичним здійснення моніторингу освіти, інструментарієм оцінки якості освітньої діяльності та її результатів; оцінювати наукову та практичну цінність завдань, які вирішуються у галузі освіти та педагогіки теоретичними й емпіричними методами).

До спеціальних фахових компетентностей магістра освітніх наук включено:

– *експертну* (здатність застосовувати знання фундаментальних основ, сучасних теоретико-методологічних досліджень проблем і тенденцій для оцінювання результативності дій держави, освітянської спільноти, громадянських інститутів у комплексному аналізі явищ і процесів, що виникають у галузі освіти в Україні та інших країнах світу);

– *організаційно-управлінську* (здатність орієнтуватися у нормативно-правовому забезпеченні розвитку сучасної освіти; здатність проявляти лідерський потенціал у вирішенні організаційно-управлінських завдань; дотримуватися норм корпоративної етики; планування й організація управлінської діяльності у навчальному закладі).

Зв'язок визначених компетентностей з навчальним планом визначає представлена у Профілі програми Матриця відповідності компетентностей і дисциплін за навчальним планом.

Слід додати, що освітньо-професійною програмою з підготовки магістрів освітніх наук за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» (спеціалізація «Освітня політика») передбачено такі операції моніторингу: 1) самооаналіз та самооцінювання викладачами якості надання освітніх послуг та освітнього процесу; 2) проведення моніторингу якості знань здобувачів вищої освіти відповідно визначених у освітній програмі компетентностей; 3) оцінювання якості освітньої програми згідно критеріїв (системність; компетентнісний підхід; відповідність запитам ринку праці; інноваційність); 4) аналіз рівня навчально-методичного та інформаційного забезпечення реалізації змісту освітніх програм; 5) щорічний аудит освітніх програм та їх удосконалення.

Висновки. Викладене дає підґрунтя для низки теоретичних умовиводів.

1. Узагальнення досвіду підготовки освітніх експертів у Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова виявило актуальність подальшої науково-організаційної роботи з підготовки фахівців для вітчизняної системи освіти, які були здатні досліджувати й аналізувати освітню політику, підходи до забезпечення якості освіти, особливості організації управління системою освіти в українській державі та за кордоном. Запити держави, суспільні виклики, потреби освітянської спільноти спонукали до розроблення змістових та науково-організаційних підходів до професійної підготовки магістрів у галузі освіти.

2. У процесі розроблення навчального плану й освітньо-професійної програми з підготовки магістрів освітніх наук за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» спеціалізації «Освітня політика» було враховано актуальний перелік навчальних дисциплін, які опановуватимуть студенти магістратури, практичну підготовку, науково-дослідницьку роботу, заходи поточного й підсумкового контролю. Важливим було чітко обґрунтувати такі складники програми як її обсяг, рівень, мету, загальний і спеціальний фокус програми, питання працевлаштування та продовження освіти, продовження освіти, форми і методи організації освітнього процесу, систему оцінювання навчальних досягнень магістрантів, принципи і процедури забезпечення якості освіти тощо. Під час розроблення програми було змодельовано підходи до організації освітнього процесу (проблемно/проектно орієнтоване навчання) на засадах компетентнісного, системного, інтегративного підходів із застосуванням інноваційних, інтерактивних технологій.

3. Детальний опис програмних компетентностей, серед яких – загальні (світоглядна, методологічна, громадянська, комунікативна, інформаційна, самоосвітня), фахові базові (науково-освітня, дослідницька, суб'єктна, діагностична) і фахові спеціальні (експертна, організаційно-управлінська) дав змогу встановити чіткий зв'язок визначених компетентностей з навчальним планом, що представлено у програмі у вигляді матриці.

Здійснене дослідження є лише спробою окреслити вихідні позиції освітнього процесу з професійної підготовки майбутніх магістрів у галузі освіти. Актуальними є питання впровадження схарактеризованих змістових і організаційних підходів у практику роботи ВНЗ, що визначено як перспективні напрями майбутніх наукових розвідок автора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Бобрицька В. І.* Компетентнісний підхід у професійній підготовці майбутніх викладачів вищої школи / В. Бобрицька // Проблеми освіти. – 2011. – № 66. – Ч. I. – С. 39 – 44.
2. *Бобрицька В. І.* Компетентнісний підхід у проектуванні науково-дослідницької роботи студентів магістратури / В. Бобрицька // Вища освіта України. – 2012. – № 3 (додаток 1). – Тематичний випуск «Педагогіка вищої школи : методологія, теорія, технології». – Т. 21. – С. 46 – 54.
3. *Бобрицька В. І.* Організаційно-педагогічні умови формування самоосвітньої компетенції майбутнього викладача вищої школи в умовах магістратури / В. Бобрицька // Педагогічний процес : теорія і практика. – 2010. – № 3 – С. 48 – 52.
4. *Бобрицька В. І.* Програма навчальної дисципліни «Освітня політика» як об'єкт системного педагогічного проектування / В. І. Бобрицька // Педагогічна освіта : теорія і практика. Педагогіка. Психологія. – 2012. – № 17 (1) – С. 35 – 40.
5. *Бобрицька В. І.* Професійна підготовка майбутнього вчителя в реаліях процесу реформування вищої освіти / В. І. Бобрицька // Наук. записки: НПУ ім. М. П. Драгоманова. – 2005. – № 59. – С. 14 – 24.

6. Закон України «Про вищу освіту» // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 37-38. ст. 2004. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page2>

7. Бобрицька В.І. Сучасні освітні реформи: виклики та перспективи / В. І. Бобрицька // Матер. Міжнародн. наук.-практ конф. «Проблеми фахової підготовки вчителя початкової школи в контексті становлення нової української школи», 2 грудня 2016 року, НПУ імені М. П. Драгоманова, м. Київ. – К.: НПУ імені Драгоманова, 2017. – С. 21-25.

8. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти Постанова Кабінету міністрів України від 219 квітні 2015 р. № 266. – Режим доступу:

<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/266-2015-%D0%BF/paran11#n11>

9. Програма навчального курсу «Педагогіка вищої школи» (для магістрів) / Укл. : Бобрицька В. І. – К.: Вид-во Київського міського педагогічного університету імені Б.Д. Грінченка, 2007. – 32 с.

10. Хрестоматія з педагогіки вищої школи : навч.-метод. посібн. [для студентів ОКР магістр вищих навчальних закладів]/ Уклад. : В. І. Бобрицька, Є. С. Спіцин. – Полтава, Скайтек, 2013. – 292 с.

В.И. Бобрицкая

ПРОФЕСИОНАЛЬНАЯ ПОДГОТОВКА МАГИСТРОВ В СФЕРЕ ОБРАЗОВАНИЯ В УКРАИНЕ: СОВРЕМЕННЫЕ ЗАПРОСЫ, ПРОБЛЕМЫ, НАХОДКИ

Аннотация. В статье в контексте современных запросов государства, общества и образовательного сообщества осуществлен анализ содержательных и организационно-научных подходов к профессиональной подготовке магистров в сфере образования в высших учебных заведениях Украины; обобщен опыт подготовки образовательных экспертов в Национальном педагогическом университете имени М.П. Драгоманова; дана характеристика содержания образовательно-профессиональной программы по подготовке Магистра образовательных наук за специальностью 011 «Образовательные, педагогические науки» специализации «Образовательная политика».

Ключевые слова: магистр в сфере образования; магистр образовательных наук; образовательная политика; образовательно-профессиональная программа; профессиональная подготовка.

V. Bobrytska

OCCUPATIONAL TRAINING OF THE STUDENTS OBTAINING MASTER'S DEGREE IN THE INSTRUCTIONAL FIELD IN UKRAINE: CHALLENGES, PROBLEMS, FINDINGS

Summary. The article analysis conceptual along with organizational and scientific approaches applied to occupational training of students obtaining the Master's degree in the instructional field at the tertiary educational establishments of Ukraine with regard to the context of the latest requirements of the state, society and instructional community; it consolidates the best practices of training of instructional experts at the National Pedagogic University named after M. P. Dragomanov; it addresses the insights into the content of educational and professional curriculum of Master's Degree programme intended to the instructional field for the specialty referred to as 011 «Instructional/Pedagogic sciences», specialism «Educational Policy».

Keywords: educational policy; educational and occupational curriculum; Master in the instructional field; occupational training.